

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Vojtěcha Šimíčka, Mgr. Radovana Havelce, JUDr. Zdeňka Kühna a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobce: **A. K.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra** se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 21. 12. 2006, č. j. 61 Az 68/2005 - 29,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení shora označeného usnesení Krajského soudu v Ostravě, kterým bylo zastaveno řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 5. 2005, č. j. OAM-889/VL-07-12-2005. Tímto rozhodnutím byla žádost stěžovatele o udělení azylu zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. k) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Shora uvedené usnesení krajského soudu vycházelo ze skutečnosti, že se žalobce nezdržoval v místě hlášeného pobytu, jeho změnu soudu neoznámil a nelze zjistit jeho místo pobytu.

Napadené usnesení převzal opatrovník stěžovatele (ustanovený mu pravomocným usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 27. 11. 2006, č. j. 61 Az 68/2005 - 28) v pátek dne 5. 1. 2007. Kasační stížnost podal stěžovatel prostřednictvím držitele poštovní licence soudu dne 27. 8. 2007.

Podle § 106 odst. 2 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů od doručení rozhodnutí a zmeškání této lhůty nelze prominout. Podle § 106 odst. 4 s. ř. s. se kasační stížnost podává u soudu, který napadené rozhodnutí vydal; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Nejvyššího správního soudu. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek její lhůty a podle odst. 4 téhož ustanovení je lhůta

zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit.

Dnem určujícím počátek lhůty počítané podle týdnů byl v projednávané věci den doručení usnesení opatrovníku stěžovatele, tedy pátek 5. 1. 2007. Poslední den lhůty tak připadá na pátek 19. 1. 2007, kdy také lhůta k podání kasační stížnosti marně uplynula. Kasační stížnost podaná krajskému soudu prostřednictvím držitele poštovní licence dne 27. 8. 2007 je tak podána opožděně.

Stěžovatel ve své kasační stížnosti současně požádal o ustanovení advokáta pro řízení ve své věci. Krajský soud ho proto vyzval, aby vyplněním přiloženého formuláře („Potvrzení o osobních, majetkových a výtěžkových poměrech pro osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce“) doložil, že nemá dostatečné prostředky, aby mohlo být o této žádosti rozhodnuto. Stěžovateli byla výzva doručena dne 31. 8. 2007, žádným způsobem na ni však nereagoval. Krajský soud proto usnesením ze dne 7. 12. 2007, č. j. 61 Azs 68/2005 - 42, rozhodl tak, že návrh stěžovatele na ustanovení zástupce zamítl. Současně vyzval stěžovatele, aby si ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení tohoto usnesení zvolil pro řízení o kasační stížnosti zástupce z řad advokátů s tím, že v opačném případě bude věc postoupena Nejvyššímu správnímu soudu, který může kasační stížnost odmítnout. Krajský soud uvedené usnesení doručil na adresu stěžovatelova pobytu, stěžovatel však v dané lhůtě plnou moc udělenou advokátu v tomto řízení nepředložil.

Pokud jde o způsob doručování zmiňovaných soudních písemností (tedy výzvy soudu k vyplnění formuláře pro potřeby rozhodnutí o žádosti o ustanovení zástupce a usnesení ze dne 7. 12. 2007), doručeny založené ve spise splňují podmínky vyplývající z ustanovení § 50f odst. 1 a 2 občanského soudního řádu – dále jen „o. s. ř.“ (ve spojení s § 42 odst. 5 s. ř. s.) a potvrzují dodržení zákonného postupu vyplývajícího z ustanovení § 46 odst. 1, věty první o .s. ř. a § 46 odst. 3, věty druhé před středníkem o. s. ř. (ve spojení s § 42 odst. 5 s. ř. s.). Tyto písemnosti lze tedy považovat za stěžovateli řádně doručené.

Podle § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí má-li stěžovatel sám vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Stěžovatel, který nemá právnické vzdělání, není ani přes výzvu a poučení soudu v řízení o kasační stížnosti zastoupen.

Nepředložení plné moci advokáta v řízení o kasační stížnosti brání věcnému vyřízení kasační stížnosti. Jedná se o nedostatek podmínek řízení, který ani přes výzvu soudu nebyl odstraněn.

Nejvyššímu správnímu soudu proto ze všech shora uvedených důvodů nezbylo, než kasační stížnost stěžovatele podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. a § 120 s. ř. s. odmítnout.

Pouze *obiter dictum* Nejvyšší správní soud poznamenává, že i za situace, kdy by byl stěžovatel v tomto řízení řádně zastoupen, nemohla by být kasační stížnost meritorně projednána, neboť (jak již bylo výše uvedeno) byla podána opožděně [§ 106 odst. 2 s. ř. s., § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s.].

Podle § 60 odst. 3 s. ř. s. a § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí návrhu žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. března 2008

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu